

PETER J. OLSSON om

journalistik

Just den dag detta skrivs domineras Kvällspostens, den tidning jag arbetar på, förstasida av: "Kasinet en jackpot – succé redan före premiären", med överrubrik: "KvP testar Sydsveriges Las Vegas".

Det handlar om att ett internationellt kasino öppnar i Malmö. Inget fel på den "ettantoppen", den både intresserar och säljer (förhoppningsvis). Kvällsposten samtalar i dag med sina läsare om det de talar om på kafferasten, tidningen predikar inte eller skriver på näsan. Och det tycker jag är rätt bra.

En sådan förstasida är det klokt att minnas innan man blir alltför högstämmd om Det journalistiska uppdraget, eller om att skriva i sanningens, folkets och demokratins tjänst. Det är klart att en vettig journalistik tjänar allt detta goda. Men den ska därför aldrig tro att journalistiken är god i sig eller – ännu värre – att den enskilde journalisten är god.

SOM BÄST KAN MAN om man sköter sitt jobb med eftertanke och integritet och respekt för det journalistiska hantverket och pressens traditioner bli läst och bidra till att ge människor kunskaper, idéer och underlag för det egna tänkandet.

Man kan reta sig på självuppfyllda och vinklande journalister som säger att de skriver i folkets tjänst och menar att de ställer sina frågor från ett vänsterperspektiv. Men frågan är om det inte är värre när journalister identifierar sig med makten och det officiella.

I Svenska Dagbladet för några veckor sedan fanns en tyckande nyhetskrönika i näringslivsdelen av Ulrika Beck-Friis, tydligen journalist på tidningen.

Damen med adelsnamnet och arbete på Sveriges ledande konservativa tidning skrev om hur skönt det var att den statliga digital-tv-kommittén "äntligen" lagt sitt slutbetänkande. Hittills hade minoriteten i utredningen – med den moderate riksdagsmannen Ola Karlsson som främsta skurk – ostört kunnat läcka och därmed "fått monopol på debatten" med målet att "styra" den.

Beck-Friis tycker det är toppen att den socialdemokratiska majoritetsuppfattningen nu fanns tillgänglig. Bäst av allt:

"Och tack vare ett annat tekniskifte behöver ingen heller invänta mediernas tolkning. På www.kultur.regeringen.se blir hela slutbetänkandet offentligt i eftermiddag."

Man frågar sig om Beck-Friis är journalist eller informationssekreterare på departementet.

KAN EN DÅLIG OCH UPPGIVEN journalistik illustras Kbättre: Det är ett problem att en sida "läcker" eftersom det blir ensidigt och allmänheten är mer betjänt att läsa utredningar direkt än att ta del av "mediernas tolkning". Det är en journalistik som ställer sig på maktens sida, inte på folkets.

En vanlig journalist, vänster eller höger, skulle jublat över varje läcka. Blir det ensidigt får man väl dra fram motsidan också. Det kräver lite arbete, men ju fler uppgifter man får desto enklare blir det. Och den journalist som anser att det är meningslöst att läsa hennes "tolkning" av en statlig utredning, ska man verkligen ödsla tid på att läsa henne eller tidningen hon skriver i?

Men Kvällspostens kasinoreportage då? Är inte det att hylla en av staten framsläppt statlig spelverksamhet? Nej, ty Kvällsposten kunde ha sågat kasinet. (Däremot knappast, som det sig bör i den helsvenska kvällstidningstraditionen, hamnat på någon ljummen åsikt mellan succé och fiasko.)

OCH - VIKTIGARE - OM MAN tittar närmare på förstasidan hittar man även en granskande nyhet från tidningens samhällsreportage: "1 000 våldsbrott på skolor i Skåne i år".

Hellre en kvällstidning som blandar stort och smått, roande artiklar och seriösa granskningar, högt och lågt, än en stor och gravallvarlig morgontidning där reportrarna ser det som sin uppgift att tipsa om regeringens officiella webbsiter.

Peter J Olsson (peter.j.olsson@kvp.se) är Kvällspostens politiske redaktör.

